

Sygn. akt XVII AmA 52/21

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XVII Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Bogdan Gierzyński

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **I. S. (1)**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

z udziałem zainteresowanych:

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

B. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w K.

B. G.

M. N.

A. K. (1)

J. R.

I. S. (2)

o zawarcie porozumienia ograniczającego konkurencję

na odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 30 grudnia 2020 r., Nr (...)

postanawia:

1. Odrzucić odwołanie;

2. zwrócić ze Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie na rzecz I. S. (1) kwotę 1000 zł (jeden tysiąc złotych) uiszczoną tytułem opłaty od odwołania.

SSO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmA 52/21

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją z dnia 30 grudnia 2020 r., Nr (...)

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz art. 3 ust. 1 i art. 5 Rozporządzenia Rady UE nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009 r.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za praktykę ograniczającą konkurencję na krajowym rynku świadczenia usług fitness w klubach udział:

(...) sp. z o.o. z siedzibą we W.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W.;

B. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), z wyłączeniem czynienia ustaleń ze (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.;

(...) S.A. z siedzibą w W.;

(...) S.A. z siedzibą w W.;

(...) S.A. z siedzibą w W.;

(...) S.A. z siedzibą w D.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dawniej: (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.);

(...) sp. z o.o. SKA z siedzibą we W.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w D.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą we W.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w K., z wyłączeniem czynienia ustaleń ze (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W., z wyłączeniem czynienia ustaleń z B. G. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) oraz (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.;

w porozumieniu w rozumieniu art. 4 pkt. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a zarazem w porozumieniu lub praktyce uzgodnionej w rozumieniu art. 101 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, polegających na podziale rynku, co stanowi naruszenie art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz art. 5 Rozporządzenia Rady UE nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie

wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009 r.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakazał:

- (i) B. G. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...);
- (ii) (...) S.A. z siedzibą w W.;
- ((...)) (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.;
- (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dawniej: (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.);

zaniechanie praktyki, o której mowa w pkt. I sentencji, w zakresie, w jakim nie została ona zaniechana.

Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz art. 5 Rozporządzenia Rady UE nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009 r.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu naruszenia zakazów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz w art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji, nałożył na:

(i) B. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) karę pieniężną w wysokości **167 569,64 zł** (słownie: sto sześćdziesiąt siedem tysięcy pięćset sześćdziesiąt dziewięć złotych i sześćdziesiąt cztery grosze), płatną do budżetu państwa;

(ii) (...) S.A. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **26 915 218,36 zł** (słownie: dwadzieścia sześć milionów dziewięćset piętnaście tysięcy dwieście osiemnaście złotych i trzydzieści sześć groszy), płatną do budżetu państwa;

((...)) (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. karę pieniężną w wysokości **3 015 592,17 zł** (słownie: trzy miliony piętnaście tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt dwa złote i siedemnaście groszy), płatną do budżetu państwa;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dawniej: (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.) karę pieniężną w wysokości **1 748,74 zł** (słownie: tysiąc siedemset czterdzieści osiem złotych i siedemdziesiąt cztery grosze), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt. 1 i 2 w związku z art. 113c oraz art. 89a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz art. 5 Rozporządzenia Rady UE nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009 r.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu naruszenia zakazów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz w art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji, nałożył na:

(i) (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **31 045,34 zł** (słownie: trzydzieści jeden tysięcy czterdzieści pięć złotych i trzydzieści cztery grosze), płatną do budżetu państwa;

(...) S.A. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **1 504 490,93 zł** (słownie: jeden milion pięćset cztery tysiące czterysta dziewięćdziesiąt złotych i dziewięćdziesiąt trzy grosze), płatną do budżetu państwa;

(...) S.A. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **40 275,82 zł** (słownie: czterdzieści tysięcy dwieście siedemdziesiąt pięć złotych i osiemdziesiąt dwa grosze), płatną do budżetu państwa;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **143 104,81 zł** (słownie: sto czterdzieści trzy tysiące sto cztery złote i osiemdziesiąt jeden groszy), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że B. G. przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że A. K. (1) przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez (...) S.A. z siedzibą w W. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że M. N. przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez (...) S.A. z siedzibą w W. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że J. R. przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że I. S. (2) przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez (...) S.A. z siedzibą w D. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że I. S. (1) przez swoje umyślne zaniechanie dopuściła do naruszenia przez (...) S.A. z siedzibą w W. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w pkt. V sentencji decyzji, nałożył na B. G. karę pieniężną w wysokości 161 000,00 zł (słownie: sto sześćdziesiąt jeden tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w pkt. VI sentencji decyzji, nałożył na A. K. (1) karę pieniężną w wysokości 302 500,00 zł (słownie: trzysta dwa tysiące pięćset złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 w związku z art. 113c i 113j oraz art. 89a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

w zakresie, o którym mowa w pkt. VII sentencji decyzji, nałożył na M. N. karę pieniężną w wysokości 77 000,00 zł (słownie: siedemdziesiąt siedem tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w pkt. VIII sentencji decyzji, nałożył na J. R. karę pieniężną w wysokości 40 800,00 zł (słownie: czterdzieści tysięcy osiemset złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w pkt. IX sentencji decyzji, nałożył na I. S. (2) karę pieniężną w wysokości 90 000,00 zł (słownie: dziewięćdziesiąt tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w pkt. X sentencji decyzji, nałożył na I. S. (1) karę pieniężną w wysokości 125 000,00 zł (słownie: sto dwadzieścia pięć tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) S.A. z siedzibą w D. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. SKA z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w D. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) S.A. z siedzibą w D. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. SKA z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w D. w zakresie, w jakim

postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 77 ust. 1 oraz art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz na podstawie art. 263 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów obciążył kosztami postępowania antymonopolowego następujące podmioty:

(i) (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

B. G. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) – 226,10 zł (słownie: dwieście dwadzieścia sześć złotych i dziesięć groszy);

(...) S.A. z siedzibą w W. – 674,40 zł (słownie: sześćset siedemdziesiąt cztery złote i czterdzieści groszy);

(...) S.A. z siedzibą w W. – 278,80 zł (słownie: dwieście siedemdziesiąt osiem złotych i osiemdziesiąt groszy);

(...) S.A. z siedzibą w W. – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

(...) sp. z o.o. z siedzibą w K. – 243,10 zł (słownie: dwieście czterdzieści trzy złote i dziesięć groszy);

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dawniej: (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.) – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

B. G. – 211,70 zł (słownie: dwieście jedenaście złotych i siedemdziesiąt groszy);

A. K. (1) – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

M. N. – 197,40 zł (słownie: sto dziewięćdziesiąt siedem złotych i czterdzieści groszy);

J. R. – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

I. S. (2) – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

I. S. (1) – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

i zobowiązał do uiszczenia tych kosztów na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła I. S. (1) zaskarżając Decyzję w części, tj.:

1. co do pkt. I Decyzji - w zakresie, w jakim Prezes UOKiK uznał, że spółka (...) S.A. z siedzibą w W. (dalej jako: (...) lub „Spółka” lub (...)) brała udział w porozumieniu w rozumieniu art. 4 pkt 5 Ustawy, a zarazem w porozumieniu lub praktyce uzgodnionej w rozumieniu art. 101 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: „tfue”), mającym polegać na podziale rynku, co stanowić ma naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 3 Ustawy i art. 101 ust. 1 lit. c) tfue;
2. co do pkt. II Decyzji - w pkt. (ii), tj. w części dotyczącej Spółki, której Prezes UOKiK nakazał zaniechanie praktyki polegającej na podziale rynku, w zakresie w jakim nie została ona zaniechana;
3. co do pkt. III Decyzji-w pkt. (ii), tj. w części dotyczącej Spółki, na którą Prezes UOKiK nałożył karę pieniężną w wysokości 26.915.218,36 zł;
4. co do pkt. X Decyzji - w całości czyli w zakresie w jakim Prezes UOKiK uznał, że Powódka przez swoje umyślne zaniechanie dopuściła do naruszenia przez Spółkę art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji Decyzji;
5. co do pkt. XVI Decyzji - w całości czyli w zakresie w jakim Prezes UOKiK nałożył na Powódkę karę pieniężną w wysokości 125.000,00 zł, płatną do budżetu państwa; oraz
6. co do pkt. XXXIII Decyzji-w pkt (xiv), tj. w części dotyczącej Powódki, którą Prezes UOKiK obciążył kosztami postępowania antymonopolowego w wysokości 183,00 zł.

Odwołująca zarzuciła zaskarżonej decyzji:

I. w zakresie pkt. I Decyzji:

- naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 3) okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue w zw. art. 6a i 12a okiku polegające na błędnej wykładni i zastosowaniu tych przepisów w sposób, który doprowadził do uznania, że Spółka naruszyła zakaz dokonywania podziału rynku, a to poprzez udział w porozumieniu, które rzekomo miało charakter, jednolity i ciągły”, a także na błędnej wykładni i zastosowaniu tych przepisów, w sytuacji gdy zgromadzony materiał dowodowy nie wskazuje, aby Spółka była stroną takiego porozumienia (a właściwie rzekomych porozumień);
- naruszenie art. 10 ust. 1 okiku oraz art. 107 kpa w zw. z art. 83 okiku w zw. z art. 6a i 12a okiku poprzez niesprecyzowanie w pkt. I sentencji Decyzji (ani w uzasadnieniu Decyzji), na czym polegał -jaką miał treść - zarzucony Spółce podział rynku, a w konsekwencji brak sprecyzowania, w jaki sposób Powódka dopuścić miała do naruszenia ustawowego zakazu przez Spółkę;

- naruszenie art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 84 okiku oraz art. 7 kpa w zw. z art. 83 okiku w zw. z art. 6a i 12a okiku poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego, co skutkowało błędami w ustalonym stanie faktycznym i nieprawidłowym uznaniu, że:

1. Spółka wzięła udział w porozumieniu w rozumieniu art. 4 pkt 5 okiku, a zarazem w porozumieniu lub praktyce uzgodnionej w rozumieniu art. 101 ust. 1 tfue, polegającym na rzekomym podziale krajowego rynku świadczenia usług fitness w klubach, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika aby takie porozumienie miało rzeczywiście miejsce:

2. podmioty wymienione w punkcie I Decyzji wzięły udział w rzekomym porozumieniu polegającym na podziale krajowego rynku świadczenia usług fitness w klubach, w sytuacji gdy w trakcie postępowania w sposób niewłaściwy (tj. zbyt szeroki) został ustalony rynek właściwy, a mianowicie jako krajowy rynek klubów fitness, podczas gdy właściwa ocena dowodów powinna prowadzić do stwierdzenia, że w przypadku usług fitness rynki właściwe obejmują swoim zakresem co najwyżej poszczególne miejscowości (ich części) wymienione w uzasadnieniu Decyzji;

3. rzekome porozumienie miało charakter Jednolity i ciągły”, w sytuacji gdy zgromadzony materiał dowodowy wskazuje wprost na inny zakres podmiotowy, przedmiotowy i czasowy rzekomego porozumienia:

4. Spółka była liderem i koordynatorem rzekomego porozumienia, nakłaniała (...) i (...) do udziału w podziale rynku, wywierała presję na sieć (...) co do dzielenia rynku z siecią (...), w sytuacji gdy wszechstronna analiza całego materiału dowodowego jednoznacznie wskazuje, że rzekome nakłanianie do udziału w porozumieniu było wyłącznie próbami łagodzenia konfliktów wybuchających pomiędzy sieciami klubów fitness, w które Spółka była zaangażowana finansowo, operacyjnie lub udziałowo:

5. rzekome porozumienie miało potencjalny i odczuwalny wpływ na handel między Państwami Członkowskimi UE, w sytuacji gdy zgromadzony materiał dowodowy bezsprzecznie wskazuje, że potencjalnego wpływu porozumienie to nie miało:

6. Spółka dopuściła się rzekomego naruszenia przepisów prawa w sposób umyślny, podczas gdy całość materiału dowodowego wskazuje, że jeśli w ogóle doszło do naruszenia przepisów, to Spółka nie obejmowała tego swoim zamiarem, choćby ewentualnym, bowiem nie chciała działać w sposób sprzeczny z prawem oraz nie przewidywała, że czynione kontakty podziałowe mogły być sprzeczne z prawem;

co z kolei skutkowało błędnym przypisaniem odpowiedzialności Powódce za rzekome dopuszczenie do naruszenia ustawowego zakazu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue przez Spółkę w sposób umyślny, a także do błędnej oceny okoliczności branych pod uwagę przez Prezesa UOKiK przy wymierzaniu kary pieniężnej;

- naruszenie art. 6 w zw. z art. 4 pkt 9 Ustawy oraz art. 101 tfue poprzez przyjęcie błędnej definicji rynku właściwego, na którym, na skutek działań zarzuconych m.in. Spółce, miało dojść do ograniczenia konkurencji, a w konsekwencji bezpodstawne ustalenie, że zarzucona Spółce anty konkurencyjna praktyka ma wpływ na handel między Państwami Członkowskimi UE;

- naruszenie art. 1 ust. 1 okiku w zw. art. 6a i 12a okiku poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, a to poprzez błędne uznanie, że w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka interesu publicznego, w sytuacji gdy z uwagi na brak wykazania wymagających ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów niniejsza sprawa nie ma charakteru antymonopolowego (działania Spółki nie tylko nie naruszyły tych interesów, ale doprowadziły do polepszenia sytuacji konsumentów i przedsiębiorców (pracodawców));

II. w zakresie pkt. II Decyzji - w pkt. (ii):

- naruszenie art. 10 ust. 1 okiku oraz art. 107 kpa w zw. z art. 83 okiku w zw. z art. 6a i 12a okiku poprzez niesprecyzowanie w pkt. II sentencji Decyzji zakresu nakładanego na Spółkę obowiązku zaniechania zarzucanej

praktyki ograniczającej konkurencję co powoduje, że zaskarżona Decyzja w odniesieniu do Spółki jest niewykonalna i powinna zostać wyeliminowana z obrotu prawnego, co z kolei powinno skutkować zniesieniem odpowiedzialności Powódki;

III. w zakresie pkt. III Decyzji — w pkt. (ii):

- naruszenie art. 106 ust. 1 pkt 1 i 2 okiku w zw. z art. 12a okiku poprzez bezpodstawne nałożenie na Spółkę kary pieniężnej w rezultacie nieprawidłowego uznania, że zachowanie Spółki stanowiło sprzeczny z prawem konkurencji podział rynku, co skutkowało bezpodstawnym stwierdzeniem odpowiedzialności Powódki za dopuszczenie do naruszenia ustawowego zakazu przez Spółkę, podczas gdy brak podstaw do nałożenia kary pieniężnej na Spółkę uniemożliwia przypisanie odpowiedzialności Powódce;

IV. **w zakresie pkt X Decyzji:**

- naruszenie art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 84 okiku oraz art. 7 kpa w zw. z art. 83 okiku polegające na dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów i braku rozpoznania wszystkich relewantnych okoliczności sprawy, w tym tego czy w relewantnym okresie (tj. od 18 stycznia 2015 r. do 24 stycznia 2017 r.):

1. Powódka miała rzeczywistą możliwość i była w stanie kierować Spółką;
2. miała świadomość ewentualnego naruszenia przez Spółkę zakazów określonych w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue;
3. chciała, aby Spółka dokonała w/w naruszenia lub przewidując możliwość takiego naruszenia godziła się na to;

co z kolei skutkowało nierozpoznaniami istoty sprawy w odniesieniu do Powódki;

- naruszenie art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 84 okiku oraz art. 7 kpa w zw. z art. 83 okiku, polegające na dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, co skutkowało błędnym uznaniem, że:

1. Powódka dopuściła do naruszenia normy prawnej zakazującej dzielenia rynku przez Spółkę umyślnie, podczas gdy prawidłowa ocena zebranych dowodów powinna prowadzić do ustalenia, że Powódka nie miała świadomości ewentualnego naruszenia zakazu przez Spółkę i tego nie chciała, a zatem nie działała w sposób umyślny;
2. Powódka była „osobą zarządzającą” w rozumieniu art. 4 pkt 3a okiku, podczas gdy dokonanie prawidłowej oceny dowodów powinno prowadzić do konkluzji, iż nie była ona w stanie wyznaczać kierunków działania Spółki, a zatem nie była „osobą zarządzającą”;
3. Powódka miała świadomość rzekomej bezprawności działań Spółki, podczas gdy prawidłowa ocena dowodów powinna prowadzić do wniosku, iż Powódka nigdy nie podejrzewała, że działania przedstawicieli Spółki mogą być rozpatrywane w kontekście ewentualnego naruszenia zakazu z art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue;
4. Powódka dopuściła swoimi zaniechaniem do naruszenia przez Spółkę zakazu określonego art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego nie wynika, aby zaniechania Powódki służyły naruszeniu przez Spółkę tego właśnie (konkretnego) zakazu, zaś za naruszenie innych zakazów Powódka odpowiedzialności nie ponosi;

- ***naruszenie art. 4 pkt 3a w zw. z art. 6a i 12a okiku*** polegające na braku należytej wykładni pojęcia „osoby zarządzającej” a przez to na błędnym przyjęciu, że Powódka była „osobą zarządzającą” i jako taka ponosi odpowiedzialność na podstawie art. 6a i 12a okiku, podczas gdy Powódka nie spełniała przesłanek definicji „osoby zarządzającej” i w konsekwencji nie powinna ponosić odpowiedzialności na podstawie art. 6a i 12a okiku;

- ***naruszenie art. 6a okiku w zw. z art. 6 ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy - kodeks postępowania cywilnego z dnia 10 czerwca 2014 r. (Dz.U. z***

2014 r. poz. 945) (dalej jako „*Ustawa zmieniająca*”) poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji wzięcie pod uwagę przy wydaniu Decyzji także zaniechać Powódki, które miały miejsce przed wejściem w życie Ustawy zmieniającej, podczas gdy z treści jej art. 6 wprost wynika, że osoba zarządzająca ponosi odpowiedzialność na podstawie art. 6a okiku, wyłącznie za działania i zaniechania mające miejsce począwszy od dnia wejścia w życie Ustawy zmieniającej, tj. od dnia 18 stycznia 2015 r.;

- **naruszenie art. 6a i 12a okiku w zw. z art. 10 ust. 3 okiku** (a contrario) **w zw. z art. 6 kpa w zw. z art. 83 okiku** poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji przyjęcie, że to na Powódce ciążył obowiązek udowodnienia zaniechania przez nią działań, które doprowadziły do naruszenia przez Spółkę zakazów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz w art. 101 ust. 1 lit. c) tfue, podczas gdy art. 10 ust. 3 okiku nakłada obowiązek udowodnienia, że praktyka naruszająca zakazy, o których mowa w art. 6 lub w art. 9 okiku lub w art. 101 lub w art. 102 tfue została zaprzestana jedynie na przedsiębiorcę (a już nie na osobę zarządzającą);

- **naruszenie art. 6a i 12a okiku w związku z art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku i art. 101 ust. 1 lit. c) tfue** polegające na obciążeniu odpowiedzialnością Powódki za dopuszczenie do rzekomych porozumień lub praktyk uzgodnionych innych niż określone w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku lub w art. 101 ust. 1 lit. c) tfue, podczas gdy Powódka może odpowiadać wyłącznie za dopuszczenie do naruszenia przez Spółkę konkretnego zakazu określonego w/w przepisami, a nie ogólnego zakazu porozumień naruszających konkurencję;

- **naruszenie art 48 ust 1 Karty Praw Podstawowych UE w zw. z art. 6ust. 2 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności** (dalej jako: „*EKPC*”) **w zw. z art. 42 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 7a § 1 kpa w zw. z art 83 okiku**, poprzez naruszenie w odniesieniu do Powódki zasady domniemania niewinności i rozstrzygnięcie powstałych w toku postępowania wątpliwości natury faktycznej i prawnej na niekorzyść Powódki, co w rezultacie doprowadziło do błędnego przypisania odpowiedzialności Powódce na podstawie art. 6a i 12a okiku;

- **naruszenie art 49 ust 1 Karty Praw Podstawowych UE w zw. z art. 6ust. 1 EKPC w zw. z art. 42 ust 1 Konstytucji RP oraz art 6 kpa w zw. z art. 83 okiku** poprzez liczne naruszenia zasady nullum crimen sine lege oraz stosowanie wykładni per analogiam i wykładni rozszerzającej na niekorzyść Powódki co w rezultacie doprowadziło do błędnego przypisania odpowiedzialności Powódce na podstawie art. 6a i 12a okiku;

- **naruszenie art 8 ust 1 i 3 okiku w zw. z art 6, 7 i 9 kpa w zw. z art 83 okiku w zw. z art. 6a i 12a okiku** polegające na pominięciu przy rozstrzyganiu sprawy treści art. 8 ust. 1 okiku i braku wyjaśnienia powodów takiego pominięcia, podczas gdy w odniesieniu do Powódki brak jest podstaw dla stosowania art. 8 ust. 2 okiku i przerzucenia ciężaru dowodzenia okoliczności, o których mowa w art. 8 ust. 1 okiku na Powódkę, a w konsekwencji **nierozpoznanie istoty sprawy**, gdyby bowiem do rzekomego porozumienia nie miał zastosowania zakaz z art. 6 ust. 1 okiku, brak byłoby podstaw do stwierdzenia odpowiedzialności Powódki na podstawie art. 6a i 12a okiku;

- **naruszenie art. 6a i 12a okiku w zw. z w zw. z art 10 ust 1 okiku i w zw. z art 6, 8, 9 i 107 § 1 pkt 6 i § 3 kpa w zw. z art. 83 okiku**, polegające na braku należytej wykładni przesłanek z art. 6a i 12a okiku i w konsekwencji na błędnym ich zastosowaniu w sposób, który doprowadził do uznania w pkt. X Decyzji, że Powódka umyślnie przez swoje zaniechania doprowadziła do naruszenia przez Spółkę zakazu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji Decyzji, podczas gdy prawidłowe zastosowanie tych przepisów powinno prowadzić do uznania, że Powódka nie ponosi odpowiedzialności na podstawie art. 6a i 12a okiku;

V. w zakresie pkt. XVI Decyzji:

- **naruszenie art 106a ust 1 okiku** poprzez nałożenie na Powódkę w pkt XVI Decyzji kary pieniężnej w wysokości 125.000,00 z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a okiku, w zakresie, o którym mowa w pkt. X sentencji Decyzji, podczas gdy nie zostały spełnione przesłanki odpowiedzialności Powódki, o których mowa w art. 6a i 12a okiku.

W związku z powyższymi zarzutami Odwołująca wniosła o:

1. uchylenie Decyzji w całości, względnie z ostrożności, w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku;
2. uchylenie Decyzji w pkt. I podpunkt (iv), w pkt. II podpunkt (ii), w pkt. III podpunkt (ii), w pkt. X w całości, w pkt. XVI w całości oraz w pkt. XXXIII podpunkt (xiv), względnie z ostrożności, w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku;
3. uchylenie Decyzji w pkt. X w całości, w pkt. XVI w całości oraz w pkt. XXXIII podpunkt (xiv), względnie z ostrożności, w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku;
4. zmianę pkt. XII Decyzji poprzez odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej na Powódkę, ewentualnie obniżenie kary pieniężnej nałożonej na Powódkę do kwoty nie wyższej niż 50,00 złotych.

Odwołująca wniosła ponadto o:

1. dopuszczenie i przeprowadzenie następujących dowodów:

a. dowodu z przesłuchania Powódki, na fakty szczegółowo wykazane w treści uzasadnienia, w tym wykazania:

- pozycji rynkowej (...) przed wszczęciem Postępowania, sposobów przyczynienia się przez (...) do rozwoju rynku świadczeń pozapłacowych jak i polskiego rynku klubów fitness, motywacji (...) do działań stanowiących przedmiot niniejszego postępowania, historii rozwoju polskiego rynku klubów fitness oraz programu kart (...), korzyści dla konsumentów i pracodawców z działań prowadzonych przez (...), braku naruszenia, a także zagrożenia naruszenia interesów wynajmujących powierzchnie pod kluby fitness;
- pozycji Powódki w Zarządzie (...), zakresu jej obowiązków jako członka Zarządu, braku realnego wpływu Powódki na działania rynkowe (...), będące przedmiotem Postępowania, struktury Zarządu (...) i celu takiego jej ukształtowania;
- braku świadomości Powódki, że może spełniać przesłanki definicji „osoby zarządzającej”, braku świadomości Powódki, że w ramach sprawowanej funkcji w (...) dopuszczała do sytuacji, w której (...) naruszał zakaz, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku lub art. 101 ust. 1 lit. c) t.fue, przeświadczenia Powódki o celu działań, będących przedmiotem Decyzji, podejmowanych przez (...), dochowania przez Powódkę należytej staranności oraz podejmowania wszelkich dostępnych jej środków w celu prawidłowego wypełnienia spoczywających na niej obowiązków;

b. dowodu z przesłuchania A. K. (1), na fakty szczegółowo wykazane w treści uzasadnienia, w tym wykazania::

- pozycji rynkowej (...) przed i w trakcie trwania Postępowania, sposobów przyczynienia się przez (...) do rozwoju rynku świadczeń pozapłacowych jak i polskiego rynku klubów fitness, motywacji (...) do działań stanowiących przedmiot niniejszego postępowania, historii rozwoju polskiego rynku klubów fitness oraz programu kart (...), korzyści dla konsumentów i pracodawców z działań prowadzonych przez (...), braku naruszenia, a także zagrożenia naruszenia interesów wynajmujących powierzchnie pod kluby fitness;
- pozycji Powódki w Zarządzie (...), zakresu jej obowiązków jako członka Zarządu, braku realnego wpływu Powódki na działania rynkowe (...), będące przedmiotem Postępowania, struktury Zarządu (...) i celu takiego jej ukształtowania;
- przeświadczenia Powódki o celu działań, będących przedmiotem Decyzji, podejmowanych przez (...), dochowania przez Powódkę należytej staranności oraz podejmowania wszelkich dostępnych jej środków w celu prawidłowego wypełnienia spoczywających na niej obowiązków;

c. dowodu z zeznań następujących świadków:

1. M. B.,
2. K. P.,

na fakty szczegółowo wykazane w treści uzasadnienia, w tym wykazania::

- pozycji rynkowej (...) przed i w trakcie trwania Postępowania, sposobów przyczynienia się przez (...) do rozwoju rynku świadczeń pozapłacowych jak i polskiego rynku klubów fitness, motywacji (...) do działań stanowiących przedmiot niniejszego postępowania, historii rozwoju polskiego rynku klubów fitness oraz programu kart (...), korzyści dla konsumentów i pracodawców z działań prowadzonych przez (...), braku naruszenia, a także zagrożenia naruszenia interesów wynajmujących powierzchnie pod kluby fitness;
- pozycji Powódki w Zarządzie (...), zakresu jej obowiązków jako członka Zarządu, braku realnego wpływu Powódki na działania rynkowe (...), będące przedmiotem Postępowania, struktury Zarządu (...) i celu takiego jej ukształtowania;

d. dowodu z następujących dokumentów dołączonych do niniejszego odwołania:

- Informacja odpowiadająca odpisowi pełnemu z rejestru przedsiębiorców dotycząca (...) z dnia 19.02.2021 r.

VI. zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według spisu kosztów, który zostanie złożony na rozprawie, a w razie jego niezłożenia według norm przepisanych, w wysokości 6- krotności stawki minimalnej ze względu na znaczny wkład pełnomocników Powódki w wyjaśnienie sprawy, a co najmniej w wysokości przewyższającej stawkę minimalną, zgodnie z § 15 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800) wraz z odsetkami ustawowymi w wysokości odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, w którym te koszty zostaną zasądzone, do dnia zapłaty;

VII. rozpoznanie sprawy na rozprawie (art. 148¹ § 3 kpc) i jednocześnie przeprowadzenie rozprawy przy drzwiach zamkniętych, na podstawie art. 153 § 2 kpc;

VIII. rozpoznanie sprawy także w razie nieobecności Powódki na rozprawie (art. 177 § 1 pkt 5 kpc);

IX. odstąpienie od wyznaczenia posiedzenia przygotowawczego (art. 205⁴ § 3 kpc);

X. a w razie wyznaczenia posiedzenia przygotowawczego (art. 205⁴ § 1 kpc), o

XI. zwolnienie Powódki od obowiązku osobistego stawiennictwa na posiedzeniu przygotowawczym (art. 205³ § 3 kpc).

Odwołująca wskazała również, że:

1. jedyną drogą odwoławczą od Decyzji jest niniejsze odwołanie rozpoznawane przez Sąd. W związku z tym do niniejszego odwołania nie ma zastosowania wymóg wskazania, czy Powódka podjęła próbę polubownego rozwiązania sporu;

2. z daleko posuniętej ostrożności wskazuję swój adres poczty elektronicznej (...) jednakże w celu uchylenia jakichkolwiek wątpliwości w tym zakresie oświadczam, że Powódka nie wyraża zgody na doręczanie mu pism drogą elektroniczną (art. 132 § 1⁽³⁾ kpc). W przypadku uznania przez Sąd, że w niniejszej sprawie istnieje obowiązek podania adresu poczty elektronicznej Powódki i że nie jest wystarczające podanie adresu poczty elektronicznej pełnomocnika Powódki, jako adres poczty elektronicznej Powódki wskazuję adres: (...)

Powódka zaprzeczyła jednocześnie wszystkim faktom i twierdzeniom Prezesa UOKiK, których wyraźnie nie przyznała i oponuje wobec ewentualnego uznania za przyznane jakichkolwiek faktów i twierdzeń, o których się wprost nie wypowiedziała.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wniósł o:

I. odrzucenie odwołania jako wniesionego po terminie,

II. ewentualnie - na wypadek nieuwzględnienia powyższego wniosku - o oddalenie odwołania w całości;

a ponadto:

III. pominięcie wniosku Powódki o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania jej w charakterze strony na wskazane w odwołaniu okoliczności;

IV. pominięcie wniosku Powódki o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania A. K. (2), M. B. oraz K. P. na wskazane w odwołaniu okoliczności;

V. w razie wyznaczenia posiedzenia przygotowawczego, o zwolnienie strony pozwanej od obowiązku osobistego stawiennictwa na posiedzeniu przygotowawczym (art. 205⁵ § 3 k.p.c.);

VI. rozpoznanie sprawy na rozprawie;

VII. zasądzenie od Powódki na rzecz Pozwanego kosztów procesu (w tym kosztów zastępstwa procesowego) według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie zainteresowani: (...) spółka akcyjna z siedzibą w W., (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. oraz (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wnieśli o:

- odrzucenie, względnie o oddalenie, odwołania z 19 lutego 2021 r. w części, w jakiej zmierza ono do uchylecia pkt IV oraz pkt XXXIII pkt (i), (iv), (v) i (vi) decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „Prezes Urzędu”) nr (...) z 30 grudnia 2020 r. (dalej: „Decyzja”) ze względu na brak interesu prawnego Pani I. S. (1) w zaskarżeniu pkt IV oraz pkt XXXIII pkt (i), (iv), (v) i (vi) Decyzji.

Ponadto wskazani wyżej zainteresowani wnieśli o:

1) rozpoznanie sprawy na rozprawie oraz przeprowadzenie rozprawy przy drzwiach zamkniętych w celu zapewnienia ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa (...) S.A., (...) sp. z o.o., (...) S.A. i (...) sp. z o.o.

2) zasądzenie od Pani I. S. (1) na rzecz (...) S.A., (...) sp. z o.o., (...) S.A. i (...) sp. z o.o. kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie podlega odrzuceniu.

Przedmiotowa decyzja dotyczy podziału rynku, na którym działają kluby fitness, w tym ostatnim ze wskazanych wyżej wymiarów, tj. w związku z decyzjami, które podejmowane były przez niektóre podmioty sektora fitness przy doborze lokalizacji pod kluby. W związku z tymi działaniami Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczął 22 czerwca 2018 r. postępowanie antymonopolowe z uwagi na podejrzenie, że podmioty, które stały się stronami tego postępowania, naruszyły reguły konkurencji określone w art. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej poprzez uczestnictwo w porozumieniu podziałowym dotyczącym otwierania klubów fitness. Niniejsza decyzja dotyczy pkt. 1 postanowienia o wszczęciu postępowania z 22 czerwca 2018 r. Decyzją Prezes Urzędu stwierdził,

że w okresie od najpóźniej 2012 do przynajmniej 2017 r. między niektórymi sieciami fitness funkcjonującymi w Polsce (w związku z których działalnością wszczęte zostało postępowanie) wykształciła się praktyka, w ramach której ustalano miejsca otwarcia klubów fitness oraz wymieniano się informacjami na temat dostępnych lub budzących zainteresowanie danych sieci lokalizacji pod kluby fitness.

Zgodnie z treścią art. 479²⁸ § 2 k.p.c. odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu wnosi się za jego pośrednictwem do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

Doręczenie zaskarżonej decyzji nastąpiło powodowi w dniu 19 stycznia 2021 r. i od tego dnia rozpoczął bieg miesięczny termin na złożenie odwołania do Sądu za pośrednictwem Prezesa UOKiK.

Termin do wniesienia odwołania upływał bezskutecznie dnia 19 lutego 2021 r.

Przesyłka pocztowa z odwołaniem została doręczona Prezesowi UOKiK od zaskarżonej decyzji z dnia 30 grudnia 2020 r., Nr (...) przez I. S. (1) w dniu 22.02.2021 r.

Skoro zatem, zgodnie z unormowaniem art. 112 k.c., miesięczny termin do złożenia odwołania od decyzji Prezesa UOKiK określony w art. 479²⁸ § 2 KPC upłynął powodowi bezskutecznie z końcem dnia 19 lutego 2021 r. to ten środek zaskarżenia wniesiony do Prezesa UOKiK w dniu 22 lutego 2021 r. podlegał odrzuceniu na podstawie art. 479^{31a} § 2 KPC jako złożony po upływie terminu do dokonania tej czynności.

Ponieważ w niniejszej sprawie odwołanie zostało wniesione po upływie terminu do jego wniesienia, należało orzec jak w sentencji.

Ponadto, stosownie do treści art. 79 ust. 1 pkt 1b ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U z 2020 r. poz. 755), koniecznym jest dokonanie zwrotu stronie powodowej kwoty 1000 zł uiszczonej tytułem opłaty od odwołania.

SSO Bogdan Gierzyński

.